

PROTOKOL O JEDNÁNÍ před soudem prvního stupně

Krajský soud v Brně, oddělení: 18 Cm dne 13. 12. 2018

Věc:

žalobkyně: **Univerzita Palackého v Olomouci**, IČ 61989592
sídlem Olomouc, Křížkovského 511/8

žalovaný: **Dušan Dvořák**, narozený 12. 1. 1962
bytem Ospělov 6

o ochranu dobré pověsti právnické osoby (žalobkyně)

Přítomni od soudu:

Předseda senátu (samosoudce): Mgr. Roman Sychra

Zapisovatel: diktafon

Při jednání byli dále přítomni:

za žalobkyni: Mgr. Markéta Ohlídalová, zaměstnanec, totožnost ověřena dle OP 209007032, dále předkládá soudu krátkou cestou pověření ze dne 7. 12. 2018 (zakládá se do spisu)

za žalovaného: osobně, totožnost ověřena dle OP 205914659, dále právní zástupce Mgr. David Macháček, advokát, plná moc ze dne 17. 11. 2018 (zakládá se do spisu), totožnost ověřena dle průkazu ČAK 18164

Jednat se začalo ve 14. 15 hod.

Následně se soud dotazuje účastníků, zda došlo v mezidobí k nějaké změně a zda je možné mezi nimi smírné vyřešení této věci – žalobkyně soudu sděluje, že k žádné změně nedošlo a na žalobě v plném rozsahu stále trvá.

Právní zástupce žalovaného soudu sděluje, že rovněž k žádné změně nedošlo a co se týče nějakého možného smírného či mimosoudního vyřízení této věci, tak pouze za předpokladu, pokud by žalobkyně vzala žalobu v plném rozsahu zpět, neboť má za to, že žaloba je nedůvodná.

Za této situace má soud za to, že nezbyde než zahájit jednání v této věci.

Následně soud účastníky poučuje dle § 5 o. s. ř. a dále poučuje účastníky o možnosti vznést námitku místní nepřislušnosti, nepravomocnosti zdejšího soudu či námitku podjatosti soudce – účastníci soudu sdělují, že žádnou z těchto procesních námitek nevznášejí.

Dále soud účastníkům sděluje, že co se týče případné věcné nepřislušnosti, tak o věcné příslušnosti již bylo pravomocně rozhodnuto Vrchním soudem v Olomouci.

Poté soud účastníkům sděluje, že co se týče žaloby v této věci, tato byla podána žalobkyní podáním ze dne 19. 9. 2016, které bylo téhož dne doručeno na Okresní soud v Olomouci s tím, že následně o věcné příslušnosti bylo rozhodnuto, jak soud uvedl výše, Vrchním soudem v Olomouci. Následně soud účastníkům sděluje, že co se týče jednotlivých částí žalobního petitu, tak v souvislosti s tím původním žalobním petitem byly ty první dvě části žalobního petitu týkající se zdržení upřesněny s tím, že usnesením Krajského soudu v Brně č. j. 18 Cm 236/2016-1173 ze dne 13. 7. 2018 byla tato změna připuštěna tak, že aktuálně žalobkyně po žalovaném požaduje, aby se zdržel budoucího zaslání a šíření zpráv, jejichž obsahem budou nepravdivá a dehonestující tvrzení „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici“ a to při verbální komunikace interpersonální, skupinové či masové vedené při osobním jednání či prostřednictvím elektronické pošty, internetových diskuzí, internetových blogů, tzv. sociálních sítí jako služby internetu, datových zpráv a prostřednictvím zpráv dopravovaných provozovatelem poštovních služeb, prostřednictvím SMS zpráv a prostřednictvím tisku. Druhá část žalobního petitu zní, aby se žalovaný zdržel publikace zpráv obsahující nepravdivá a dehonestující tvrzení „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“ směřující vůči žalobkyni na jakýchkoliv internetových stránkách. Dále zde zůstává ještě v platnosti i další třetí část tohoto žalobního petitu a to v tom znění, že žalovaný je povinen odstranit z webových stránek <http://obanskaadvokacie.blogspot.cz> a <http://nase-vase-olomouc.blogspot.cz> tvrzení obsahující výrok o tom, že „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“.

Vzhledem k tomu, že se ve spise sice nachází velké množství podání od žalovaného, které však dá se říct prakticky ve všech případech obsahují důkazní návrhy, nikoliv skutková tvrzení, tak z tohoto důvodu soud vyzývá právního zástupce žalovaného, aby se přímo na tomto soudním jednání vyjádřil do diktafonu k té podané žalobě ve znění toho připuštění té změny žaloby ze dne 13. 7. 2018.

Poté soudce předává právnímu zástupci žalovaného diktafon a ten přímo do diktafonu se k této žalobě vyjadřuje takto:

Vážený pane předsedo, hned úvodem bych uvedl, že jsem přesvědčený, že žalobkyni nesvědčí žalobní aktivní legitimace a to z toho důvodu, že jednak z toho prohlášení žalovaného, že na univerzitě zase úřadují bolševici v plné síle vyplývá, že toto je zaměřeno na konkrétní osoby či osoby, nikoliv na univerzitu jako instituci či jako právnickou osobu. Aktivní žalobní legitimace by tady svědčila pouze a jen fyzickým osobám, protože je důležité připomenout celou genezi této věci. Žalovaný nesouhlasil a dal to předem najevo, aby předmětné ocenění získal pan JUDr. Rychetský. Jednak předem psal k rukám rektora univerzity, že s tímto nesouhlasí a dále se dožadoval sdělení, proč pan JUDr. Rychetský tuto cenu obdržel a následně se i dotazoval, jaké jsou možnosti, aby mu cena byla odebrána. Není tady popsáno uvádět z jakého důvodu, proč

nesouhlasí, to bude dále tvrzeno, nicméně univerzita jako taková nebo pověřený zástupce odpověděl, že tyto informace nemůže sdělit, neboť žádost o tyto informace nebyla v souladu s příslušným zákonem. Na to žalovaný adresoval mail již zemřelému panu JUDr. Ludvíku Antonů, který byl v kopii zaslán i dalším osobám a uvedl toto tvrzení. Já jsem dále přesvědčen, že se jedná o hodnotový soud, žalovaný jako fyzická osoba má plné právo podle Listiny mít jakýkoliv názor. Pokud samozřejmě nezasahuje nějak nepřiměřeně do práv dalších osob. Univerzita jako taková nebo i osoby stojící v čele univerzity jako rektor, děkan a další tyto fyzické osoby jsou osobami veřejnými. Už i podle judikatury Ústavního soudu, Nejvyššího soudu mají tu povinnost, aby snášely vyšší míru kritiky z řad fyzických osob a pokud někdo tvrdí v žalobě, že tímto prohlášením byla způsobena závažná újma, tuto újmu má žalobce povinnost prokázat, Pokud jenom tvrdí, že to mohlo být nějak narušeno ohledně prestiže univerzity, tak se ptám, jak teda toto bylo narušeno? Jak to bylo ohledně uchazečů o studium? Toto v žalobě není nikterak doloženo. Žalobce ač dle žalovaného mu nesevčí žalobní aktivní legitimace, pouze jenom tvrdí, nikterak nedokazuje a toto je povinnost žalobce prokazovat. Žalobce dále tvrdí, že se jedná o nepravdivé tvrzení. Myslím si, že ve spise je založeno vyrozumění žalobkyně, kdy žalovaný se dotazoval toho, zda vedoucí funkcionáři žalobkyně byli v minulosti členy Komunistické strany Československa a univerzita tuto žádost odložena. Opět ani neodpověděla. Pokud teda žalobkyně tvrdí, že se jedná o nepravdivé tvrzení, je potřeba, aby toto také doložila. Tzn., že nikdo v roce 2016, kdo byl vedoucí funkcionářem žalobkyně, nebyl členem Komunistické strany Československa. Pokud toto nedoloží, nemůže být prokázáno tvrzení žalobkyně. Za této situace tedy navrhuji, aby žaloba byla v plném rozsahu zamítnuta a žalovanému přiznána náhrada nákladů řízení.

Následně se soud dotazuje přímo žalobkyně, zda se chce k tomu vyjádření žalovaného nějakým způsobem vyjádřit. Tato soudu sděluje, že se přímo v této jednací síni k tomu vyjádření žalovaného vyjádří a následně ji předává soudce diktafon a ona přímo do diktafonu uvádí následující:

Vážený pane předsedo, žalobkyně má za to, že je aktivně legitimována v této věci, když výrok žalovaného směřuji přímo vůči ní a přímo proti pověsti právnické osoby Univerzity Palackého, kterou přímo zasahuje. Tento výrok nebyl adresovaný nebo nesměřuje, nejmenují se v něm konkrétní osoby, vůči kterým by byl směřovaný, tudíž je zcela zřejmé, že ta aktivní legitimace žalobkyně je zde dána. Současně bych chtěla uvést, že žalobkyně nemusí prokazovat vznik újmy, když v tomto případě pouze postačí, že výrok je způsobilý zasáhnout do pověsti právnické osoby a žalobkyně také nechce, nežádá žádnou omluvu ani přiměřené zadostiučinění např. v podobě nějaké finanční kompenzace, pouze se dožaduje toho, aby tento výrok byl odstraněn z internetových stránek a aby nadále nebylo ze strany žalovaného takto jednáno. Co se týče tvrzení právního zástupce žalovaného, že žalobkyně je povinna prokázat, že tvrzení je nepravdivé je tomu přesně naopak. Kdy žalovaný má prokázat, že jeho tvrzení je pravdivé. Proto se žalobkyně domnívá, že žaloba je zcela důvodná a mělo jí být soudem vyhověno.

Následně žalobkyně soudu sděluje, že až nyní uvědomila, že co se týče toho usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 18 Cm 236/2016-1173 ze dne 13. 7. 2018, tak byla připuštěna změna žaloby, jak co se týče té první části toho zdržovacího nároku, tak co se týče té druhé části zdržovacího nároku, kdy v případě té druhé části zdržovacího nároku se uvádí, že žalovaný je povinen zdržet publikace zpráv obsahující nepravdivá a dehonestující tvrzení „Na Univerzitě Palackého zase řadí úřadují bolševici v plné síle“ směřující vůči žalobkyně na jakýchkoliv internetových stránkách. V této souvislosti žalobkyně upozorňuje, že se co se týče té první části toho žalobního petitu, tak došlo ke zřejmé nesprávnosti, kdy je zde uvedeno, že se žalovanému ukládá zdržet se budoucího zasílání a šíření zpráv, jejichž obsahem budou nepravdivá a dehonestující tvrzení „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici“ s tím, že tam vypadl ten dovětek v plné síle, z toho důvodu

žádá, aby soud opravil tu první část toho žalobního petitu tak, že bude shodná, jak s tou druhou částí žalobního petitu, bude tam v tom tvrzení i ten dodatek v plné síle. V této souvislosti upozorňuje na znění původní žaloby ze dne 19. 9. 2016, kde je to závadné znění uvedeno v celém tom rozsahu „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“ a že k tomuto pochybení (opomenutí) došlo, vyplývá i z té třetí části toho požadavku žalobkyně na odstranění toho závadného obsahu z webových stránek, kde to znění je: „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“.

Soud účastníkům sděluje, že s ohledem na tu skutečnost, že doposud nezapočalo v této věci dokazování a vzhledem k tomu, že to pochybení, které v tomto případě u žalobkyně nastalo ohledně toho požadavku té části I. žalobního petitu vyplývá ve srovnání s těmi tvrzeními v té žalobě z toho 19. 9. 2016, tak z té třetí části tohoto žalobního petitu, tak dle soudu prvního stupně není důvod toto doplnění nepřipustit. Navíc za situace, kdy toto znění koresponduje i s tou druhou částí tohoto žalobního petitu.

Následně soud účastníkům sděluje, že nyní bude přistoupeno k dokazování s tím, že se soud dotazuje ještě strany žalované. Ohledně publikace toho znění „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“. Zda toto rovněž bylo žalovaným publikováno na těch webových stránkách, které jsou zmiňovány v té žalobě ze dne 19. 9. 2016. Přímou žalovaný k tomuto uvádí, že se zakládá na pravdě ta skutečnost, že tento dopis včetně toho citátu „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“ publikoval rovněž na těch webových stránkách „obanskaadvokacie.blogspot.cz“ a dále „nase-vase-olomouc.blogspot.cz“ s tím, že co se týče toho e-mailu, který mj. obsahuje to tvrzení „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“, tak tento e-mail odeslal toho 15. 8. 2016 jednak svému bývalému příteli JUDr. Ludvíku Antonů, bývalému právnímu poradci rektorátu Univerzity Palackého, který v té době již nežil. Rovněž tak tento e-mail v kopii rozeslal i na ty e-mailové adresy, které jsou zde v tom uvedeny v tom e-mailu z 15. 8. 2016. V této souvislosti soudce předává k nahlédnutí žalovanému ten e-mail z 15. 8. 2016, který je ve spise na č. l. 8.

Poté po nahlédnutí na tuto listinu přímo žalovaný uvádí, že si je vědom toho, že tento e-mail z 15. 8. 2016, který se nachází na č. l. 8 spisu odeslal s tím, že rovněž potvrzuje i tu skutečnost, že tento e-mail z 15. 8. 2016 odeslal v kopích i na zde uvedené e-mailové adresy.

Soud účastníkům sděluje, že přes ta následná vyjádření, která byla učiněna na tomto soudním jednání, se vrací k tomu návrhu žalobkyně na upřesnění resp. doplnění toho žalobního petitu, který byl připuštěn tím usnesením Krajského soudu v Brně č. j. 18 Cm 236/2016-1173 ze dne 13. 7. 2018, kde došlo k pochybení, resp. písařské chybě ohledně toho prvního požadavku tak, že soud připouští změnu žaloby ohledně toho prvního požadavku v tomto znění namísto požadavku, aby byl žalovaný povinen zdržet se budoucího zasílání a šíření zpráv, jejichž obsahem budou nepravdivá a dehonestující tvrzení „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici“, a to při verbální komunikaci, interpersonální, skupinové či masové vedené při osobním jednání či prostřednictvím elektronické pošty, internetových diskuzí, internetových blogů, tzv. sociálních sítí jako služeb internetových zpráv a prostřednictvím zpráv dopravovaných provozovatelem poštovních služeb, prostřednictvím SMS zpráv a prostřednictvím tisku.

Bez přerušení jednání vyhlášeno usnesení:

Návrh žalobkyně na změnu první části žalobního petitu ve znění: „Žalovaný je povinen zdržet se budoucího zasílání a šíření zpráv, jejichž obsahem budou nepravdivá a dehonestující tvrzení „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“, a to při verbální komunikaci interpersonální, skupinové či masové vedené při osobním

jednání či prostřednictvím elektronické pošty, internetových diskuzí, internetových blogů, tzv. sociálních sítí jako služeb internetu, datových zpráv a prostřednictvím zpráv dopravovaných provozovatelem poštovních služeb, prostřednictvím SMS zpráv a prostřednictvím tisku“, se připouští.

Rozhodnutí odůvodněno, dáno poučení o nemožnosti podat odvolání.

Následně již bude jednáno ohledně těchto tří částí žalobního petitu s tím, že ta první část týkající se té povinnosti zdržet se byla upřesněna (změněna) na tomto jednání ve znění toho dovětku „v plné síle“.

Poté přistoupeno k dokazování.

Následně soud účastníkům sděluje, že co se týče důkazních návrhů ze strany žalobkyně, ty jsou ve spise založeny na č. l. 6-10 spisu s tím, že se jako první jedná o prezentaci na webových stránkách nase-vase-olomouc.blogspot.cz ze dne 19. 9. 2016, který je nadepsán „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“ (č. l. 6 spisu) nebo prezentace na webových stránkách obanskaadvokacie.blogspot.cz ze dne 19. 9. 2016, který je nadepsán „ Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“, dále e-mailový dopis ze dne 15. 8. 2016, který je adresován na e-mail JUDr. Ludvíka Antonů s tím, že je zde uvedeno, že kopie byly rozeslány na zde uvedené adresy, kde mj. se v textu adresovaném JUDr. Ludvíku Antonů uvádí znění tohoto výroku „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“, přičemž závěrem je zde uvedeno tvůj Dušan Dvořák (žalovaný). Následně je zde reakce žalobkyně ze dne 15. 8. 2016 v návaznosti na žádost žalovaného ze dne 12. 8. 2016 na poskytnutí informace o tom, jakým způsobem postupovat, aby došlo k projednání odnětí ceny Františka Palackého JUDr. Pavlu Rychetskému (tento e-mail je ve spise na č. l. 8-9) a následně je zde e-mail z 12. 8. 2016 na č. l. 10, kde je reakce Univerzity Palackého (žalobkyně) ohledně stanoviska k odebrání ceny Františka Palackého, přičemž součástí tohoto e-mailu je rovněž žádost o informace – stanovisko k ceně Františka Palackého a jejímu odebrání, které je datováno dnem 12. 8. 2016 a je zde podepsán Dušan Dvořák (žalovaný).

Pak soud žalobkyni sděluje, že co se týče prezentace na webových stránkách obanskaadvokacie.blogspot.cz ze dne 19. 9. 2016 na č. l. 7, tak tato stránka je částečně nečitelná. V návaznosti na tuto skutečnost předkládá žalobkyně tento článek na těchto uvedených dvou webových stránkách v originále s tím, že tato prezentace byla vytištěna dne 11. 12. 2018 tedy nedlouho před tímto soudním jednáním, z čehož dovozuje žalobkyně tu skutečnost, že tyto informace jsou na těchto webových stránkách stále přítomny. Následně k tomuto právní zástupce žalovaného sděluje, že si jsou vědomi té skutečnosti, že takovéto informace jsou na těchto dvou webových stránkách stále přítomny s tím, že zdůrazňuje, že návštěvnost těchto stránek je velice malá.

V návaznosti na tuto skutečnost žalobkyně uvádí, že návštěvnost v případě těch stránek obanskaadvokacie.blogspot.cz je uvedena vpravo nahoře na této stránce s tím, že je zde uvedeno číslo 45 723 a v případě těch druhých stránek je to 10 020.

V této souvislosti žalovaný upozorňuje na tu skutečnost, že ta návštěvnost těch webových stránek se počítá již od vzniku těchto webových stránek, což je asi více než 6 let a navíc ta celková návštěvnost neznamená, že by lidé co navštívili tyto webové stránky viděli právě ty dopisy, kde je uvedeno „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“.

Poté soud účastníkům sděluje, že nyní bude přistoupeno k dokazování.

K důkazům soud čte:

- článek nadepsaný „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“ uvedený na webových stránkách nase-vase-olomouc.blogspot.com ze dne 11. 12. 2018 (příloha A)
- článek nadepsaný „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“ ze dne 11. 12. 2018 prezentovaný na webových stránkách obanskaadvokacie.blogspot.com (příloha B)
- článek nadepsaný „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“ ze dne 19. 9. 2016 prezentovaný na webových stránkách nase-vase-olomouc.blogspot.cz (č. l. 6 spisu)
- e-mailový dopis odeslaný z e-mailové adresy dusandvorak@seznam.cz dne 15. 8. 2016 v 17.37 hodin adresovaný JUDr. Ludvíku Antonu a dále rozeslaný v kopiích na zde uvedené e-mailové adresy, který obsahuje mj. znění „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“ (č. l. 8-9 spisu)
- e-mailový dopis odeslaný dne 12. 8. 2016 v 10.36 hodin, jehož součástí je i žádost o informace – stanovisko k ceně Františka Palackého a jejímu odebrání vyhotovený Dušanem Dvořákem (žalovaným) (č. l. 10 spisu)

Poté se soud dotazuje žalovaného, zda popírá pravost těchto kopií a zda se chce k těmto důkazům nějak věcně vyjádřit – žalovaný po nahlédnutí na tyto listiny uvádí, že pravost těchto kopií listin nezpochybňuje, co se týče věcného vyjádření právní zástupce žalovaného přímo do diktafonu k nim uvádí:

Co se týče té návštěvnosti, která tady zazněla, tady bylo vidět, že za nějaký dva roky a něco tam byla návštěvnost pouze o 2100 lidí vyšší a je potřeba zdůraznit, že jednak to mohli být nějakí roboti, jak tady zaznělo a jednak se to týká celkových stránek. Netýká se to konkrétního článku. U toho druhého článku to vidět nebylo, k tomu se těžko vyjádřím, ale opět ty stránky působí dlouhou dobu, je to v obecné známosti a lidé tam hledají spíše jiné informace než text nějakého mailu, který byl adresován rektorovi univerzity potažmo panu JUDr. Ludvíku Antonu. Co se týče dalších důkazů, tak tam vyloženě jasně z toho vyplývá, že to byla reakce žalovaného na postup konkrétních funkcionářů univerzity ohledně sdělení informací, na které jako fyzická osoba právo a univerzita tyto informace odmítla sdělit s odkazem na zákon o svobodném přístupu k informacím, že to tam nespadá. Proto žalovaný napsal mail jaký napsal a i z té datace je vidět, že to byla pouze reakce na hodnotový soud žalovaného.

Následně se soud dotazuje žalobce, zda bude navrhopvat ještě nějaké doplňující důkazy v této věci – v návaznosti na to žalobkyně sděluje, že bude navrhopvat ještě tři listinné důkazy a to jako první statut žalobkyně platný 27. 3. 2018 a účinný 3. 4. 2018, kde z tohoto statutu mj. z té preambule vyplývá, že žalobkyně má uznanou a nezpochybnitelnou nezávislost na veškerých mocenských nebo politických strukturách s tím, že z čl. II bod 1 tohoto statutu vyplývá, že posláním žalobkyně šíření vzdělanosti, pěstování nezávislého vědeckého bádání a umělecké tvorby, jakož i péče o kulturní a vzdělanostní rozvoj lidské společnosti. Zejména ohledně dvou těchto článků navrhuje, aby soud četl tento důkaz a to v návaznosti na ty požadavky a na to tvrzení žalovaného, které je dle žalobkyně protiprávní. Dále navrhuje číst jako důkaz ještě výpis ze slovníku cizích slov www.slovník-cizich-slov.net/bolsevik, který se zaobírá významem slova bolševik s tím, že je zde uvedeno mj., že se jedná o označení přenesené a hanlivé. Dále z dalšího výpisu z webových stránek cs.wikipedia.org/wiki ze dne 5. 12. 2018 mj. vyplývá, že označení nácek, komouš,

bolševik, fašoun, socan se jedná o urážlivé označení druhých jako zastánců nějakých politických a filozofických názorů. Toto se nachází v tomto článku (příloha E) na straně 11 s tím, že soud tyto listinné důkazy zakládá do spisu jakožto přílohy C, D a E.

Následně soud tyto listinné důkazy předkládá právnímu zástupci žalovaného, který přímo do diktafonu k těmto navrženým listinným důkazům uvádí:

Co se týče důkazů z Wikipedie jsem nucen poznamenat, že na Wikipedii může vkládat každý svůj názor, není to nijak limitováno, je to kontrolováno dalšími uživateli a v podstatě záleží na fantazii dotyčného, který na Wikipedii vkládá svůj názor. Jenom mě z toho zaujalo, že i socan je stejná nadávka jako fašista, nacista, neboť samotní členové sociální demokracie se takto rádi označují. Takže z toho i svědčí, že to slovo bolševik, které bylo použito skutečně nebylo pochopeno, tak jak bylo myšleno a samotný adresát si zřejmě z toho dělá víc než si má myslet nebo víc než bylo myšleno, protože bolševik se používá v lidové formě všude možně a není tím myšlen někdo, kdo by tak bylo uvedeno v doplnění nebo v údajích v petitu, kdo by měl se dopouštět nějaké trestné činnosti jako ve Sovětském svazu nebo Rudých Khmérů v Kambodži. To je skutečně materiálně odlišné. Co se týče statutu, opět žalovaný neútočil na vzdělávací nebo vědeckou činnost univerzity. Útočil pouze na funkcionářské shrnutí, se kterým nesouhlasil u konkrétní osoby. Proto se domnívám, že tyto důkazy jsou nadbytečné, co se týče uvedených důkazů. Děkuji.

Poté se soud dotazuje žalobkyně, zda má ještě nějaké další důkazní návrhy – tato soudu sděluje, že výjma dnes předložených a těch které předložila a které byly na dnešním jednání čteny jako důkaz, žádné důkazy nemá.

Poté se soud dotazuje právního zástupce žalovaného, jaké důkazy navrhuje k prokázání svých tvrzení.

Následně soud čte jako důkaz vyrozumění žalobkyně vůči spolku Cannabis is the Cure ze dne 26. 11. 2018 (příloha 1).

Dále soud účastníkům sděluje, že co se týče žalobkyní nově navrhovaných důkazů a to výpisu ze slovníku cizích slov www.slovník-cizich-slov.net/bolsevik (příloha D), dále výpisu z webových stránek cs.wikipedia.org ze dne 5. 12. 2018 (příloha E) a dále statutu žalobkyně platného od 27. 3. 2018 (příloha C) soud z důvodu nepodstatnosti těchto listinných důkazů dokazování těmito listinami nepřipouští.

Následně se soud dotazuje účastníků, zda mají ještě nějaké návrhy na doplnění dokazování – jak žalobkyně, tak žalovaný soudu sdělují, že žádné další důkazy nenavrhují.

Poté soud poučuje účastníky dle § 119a o. s. ř. – následně na základě poučení dle § 119a o. s. ř. se soud dotazuje účastníků, zda budou činit ještě nějaké procesní úkony. Jak žalobkyně, tak právní zástupce žalovaného soudu sdělují, že žádné další procesní úkony činit nebudou.

Následně soud vyzývá žalobkyni k přednesení závěrečných návrhů v této věci. Žalobkyně přímo do diktafonu diktuje svůj závěrečný návrh:

Vážený pane předsedo, žalobkyně je přesvědčena, že v řízení bylo předloženými důkazy prokázáno, že žalovaný svým jednáním mohl zasáhnout do pověsti žalobce, když není pochyb o tom, že Univerzita Palackého jako právnická osoba, jejímž hlavním posláním je šíření vzdělanosti, je veřejnou vysokou školou s dlouholetou tradicí, u níž nelze pochybovat o tom, že má dobrou pověst. Nadto žalovaný v řízení nijak neprokázal pravdivost svých tvrzení, žalovaný tak svým

jednáním neoprávněně zasáhl do práva žalobkyně na ochranu její dobré pověsti a to takovou intenzitou, kterou nelze v demokratické společnosti tolerovat. Současně je zjevné, že výrok žalovaného na „Na UP zase úřadují bolševici v plné síle“ uvedený na veřejných internetových stránkách s návštěvností více než 56 000 lidí a rozeslaný e-mailem žalovaného řadě adresátů přesahuje míru věcné kritiky a vybočuje z obecně uznávaných pravidel slušnosti, když žalobce se snažil prokázat, že bolševik je výrokem urážlivým a výrazem negativním vyzněním, kdy kromě ideologie byli součástí bolševického stylu vlády sofistikované formy násilí. Je tak objektivně způsobilý zasáhnout do dobré pověsti žalobce. I kdyby byl tento výrok žalovaným myšlen jako určité označení frakce ruské sociálně-demokratické dělnické strany, tedy jakýsi politický směr vládnoucí na Univerzitě Palackého, nelze jej považovat za pravdivý, když z ust. § 2 odst. 10 zákona o vysokých školách plyne, že na vysokých školách je nepřípustné zakládat a organizovat činnost politických stran a politických hnutí. Žalovaný tak svým jednáním definitivně vybočil z mezí ústavně zaručené svobody projevu a z pravidel solidní kritiky, kdy zcela zjevně primárním cílem jeho kritiky bylo a je hanobení žalobce. Na základě výše uvedeného žalobce navrhuje, aby bylo jeho žalobě v plném rozsahu vyhověno, když požaduje rovněž náhradu nákladů řízení. Tyto bych s ohledem na cestovné doložila soudu do 3 dnů, ale skládaly by se jednak z cestovného, soudního poplatku ve výši 6 000 Kč a potom za 3 úkony po 300 Kč návrh ve věci samé, příprava účasti na jednání, účast na jednání před soudem ust. § 151 odst. 3 o. s. ř.

Následně právní zástupce žalovaného přímo do diktafonu diktuje svůj závěrečný návrh ve věci:

Vážený pane předsedo, já se odkáži na předchozí vyjádření, kde jsem již uvedl a to s tím ohledem opět zdůrazňuji, že žalobci nespědí aktivní legitimace, neboť i z vyjádření žalovaného tady jasně vyplynulo, že to bylo jednoznačně myšleno vůči konkrétní osobě a to osobě rektora. Tudíž není možné, aby žalobu podala univerzita jako taková, nýbrž tuto žalobu měla podat fyzická osoba jménem rektora nebo rektor sám. Co se týče dalších námitek. Já si tady dovoluji odcitovat z rozsudku Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 30 Cdo 608/2007 ze dne 20. 11. 2007 několik zásadních vět. Je to sice zastaralé právní úpravy, nicméně občanský zákoník č. 89/2012 stále vychází z jednoho a toho samého. Ohledně nějaké nemajetkové újmy je tady uvedeno, že musí být jako předpoklad odpovědnosti splněna podmínka existence zásahu objektivně způsobilého vyvolat nemajetkovou újmu spočívající buď v porušení nebo jen ohrožení osobnosti osoby. Tento zásah musí být neoprávněný a musí zde být zjištěna existence příčinné souvislosti mezi takovým zásahem a dotčení osobnostní sféry té dané osoby. Dále je uvedeno přezkoumání přiměřenosti konkrétního výroku je třeba vždy v prvé řadě odlišit, zda se jedná o skutkové tvrzení nebo hodnotící soud, neboť podmínky kladené na přípustnost každého z těchto kategorií se liší. Hodnotící soud naopak vyjadřuje subjektivní názor svého autora, který v daném faktu zaujímá určitý postoj, takže jej hodnotí z hlediska správnosti a přijatelnosti a to na základě vlastních kritérií. Hodnotící soud proto nelze jakoby dokazovat, je však nutné zkoumat, zda se zakládá na pravdivé informaci a zda v projednávané prezentaci je přiměřená a zda zásah do osobních práv je nevyhnutelným průvodním projevům kritiky. Tzn. zda tím primárním cílem není hanobení a zneuctění dané osoby a to se dále týká již plně té skutkové věci. A co se týká druhého rozhodnutí, to se týká usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 29. 11. 2007 sp. zn. 30 Cdo 1174/2007, kde bylo mj. uvedeno, že hodnotový soud, jehož pravdivost není dokazatelný vyslovení hodnotových soudů požívá ústavní ochrany v rámci zaručené svobody projevu a to zvláště, když projevený hodnotový soud vychází z dostatečného faktického základu a nevyklučuje tak z mezí demokratické společnosti obecně uznávaných pravidel slušnosti. Tady je poukázáno na články Listiny a dále je uvedeno a to se týká i žalobce v této konkrétní věci byla a dosud je osobou veřejnou činnou, musí toto akceptovat větší míru veřejné kritiky než jiní občané. Poté je dále rozvedeno, že hodnotící soud, to co bylo předtím je zde stejné a k otázce pravdivosti veřejných údajů se i vyslovil Ústavní soud v nálezů sp. zn. 1 ÚS 156/99, podle něhož do zásahu do práva na ochranu osobnosti sice zásadně může dojít i objektivně, tedy s vyloučením zavinění

narušitele práva, nicméně každé zveřejnění nepravdivého údaje nemusí automaticky znamenat neoprávněný zásah do osobních práv a to se týká a i tady zaznělo, i kdyby univerzita svědčila žalobní právo, je veřejnou školou, tak ohledně toho je uvedeno, že posouzení takových tvrzení a hodnotících soudů je však v případech to se týká veřejných osobností hodnotit zcela odlišně. Protože veřejná osoba musí počítat s tím, že jako osoba veřejně známá bude pod dohledem veřejnosti, která se zajímá jak o její profesní, tak i soukromý život. Zvláště ji hodnotí, jedná-li se o osobu, která spravuje veřejné záležitosti. Toto se dá beze zbytku stáhnout tady i na tu univerzitu. Jelikož žalovaný jasně uvedl, že se to týká toto tvrzení na základě toho, že univerzita odmítla mu sdělit elementární údaje, proč udělila někomu cenu, s čímž on nesouhlasí, dával to předtím najevo a napsal pouze že „Na Univerzitě řádí bolševici v plné síle“. Neznamená to nic jiného, než že nesouhlasí s postupem univerzity v tom směru, že nedokážou ani odůvodnit, proč tak činili. Nebylo to myšleno tak, co tady zaznělo, že se mělo jednat o členy bolševické strany v Sovětském svazu a nebo o jiné členy. I dnes to každý může říct, pokud ho vyhodí nesmyslně z práce. Takže se může vyjádřit v hospodě, že to je od bolševiků a není tím myšleno nic špatného. Co se týká teda těch žalobních návrhů, už tady zaznělo ohledně petitu č. 1 z něho má vyplynout, že žalovaný by se nesměl svobodně vyjádřit ohledně univerzity v tomto směru ani ve svém soukromí. Tento petit je absolutně nepřijatelný i s ohledem na Listinu základních práv a svobod ohledně svobody projevu, aby mu bylo zakazováno psát SMS svým známým nebo na sociálních sítích se vyjadřovat. Zaznělo to i předtím, že univerzita tady toto musí snášet a i se to na univerzitě vyžaduje. Co se týká ostatních bodů, článek už je přes dva roky aktivní a nezaznělo tady, že by univerzita byla nějak poškozena. Tudíž dle mého názoru absolutně neodůvodněný názor, který je na blogspotu čili na stránce, kde se opět vyjadřují názory a jsou všelijaké, kolikrát daleko ještě horší, aby se musel stahovat je také za mě neodůvodnitelný. Proto navrhuji, aby žalobě nebylo vyhověno nebo byla zamítnuta a přiznány žalovanému náklady řízení, které bych vyčíslil do 3 dnů.

Bez přerušení jednání vyhlášeno rozhodnutí:

Rozsudek jménem republiky:

- I. Žalovaný je povinen zdržet se budoucího zasílání a šíření zpráv, jejichž obsahem budou nepravdivá a dehonestující tvrzení „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“, a to při verbální komunikaci interpersonální, skupinové či masové vedené při osobním jednání či prostřednictvím elektronické pošty, internetových diskuzí, internetových blogů, tzv. sociálních sítí jako služby internetu, datových zpráv a prostřednictvím zpráv dopravovaných provozovatelem poštovních služeb, prostřednictvím SMS zpráv a prostřednictvím tisku.**
- II. Žalovaný je povinen zdržet se publikace zpráv obsahující nepravdivá a dehonestující tvrzení „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“ směřující vůči žalobkyni na jakýchkoliv internetových stránkách.**
- III. Žalovaný je povinen odstranit z webových stránek <http://obanskaadvokacie.blogspot.cz> a <http://nase-vase-olomouc.blogspot.cz> tvrzení obsahující výrok o tom, že „Na Univerzitě Palackého zase úřadují bolševici v plné síle“.**
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení určené v písemném vyhotovení rozsudku, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Rozhodnutí odůvodněno, dáno poučení o možnosti podat odvolání a možnosti soudního výkonu tohoto rozhodnutí.

Poté účastníci dotázáni, zda mají námítky k provedené protokolaci – bez námitek.

Poté účastníci dotázáni, zda požadují zaslání protokolu o jednání – oba soudu sdělují, že požadují jak zaslání protokolu o jednání, tak rozsudku ve věci samé do jejich datových schránek.

Hlasitě diktováno, skončeno v 17 hodin.

Ze záznamu přepsala: Bc. Radka Glozarová, DiS.

Samosoudce: Mgr. Roman Sychra